

Discurs íntegre de Jordi Évole al concert en favor dels refugiats

Jordi Évole

És una passada veure avui el Sant Jordi ple de gom a gom per donar suport a una causa com aquesta. Quinze mil persones defensant l'acollida de persones refugiades i migrants. Això com a mínim ha de ser anticonstitucional. Avui sou 15.000, però [el proper dissabte 18 de febrer a Barcelona](#) hem de ser molts més. Omplim els carrers i demostrem als nostres governants que volem acollir. Que se n'assabentin d'una vegada. Si avui som tants aquí, és per l'impuls de la gent. Gent que, veient la tragèdia, ha reaccionat. Alguns han anat directament al mar, altres als camps de refugiats, altres han engegat campanyes als seus barris o a l'escola, altres heu vingut a aquest concert posant el vostre granet de sorra.

Aquest concert se'l van inventar dos voluntaris tornant d'un camp de refugiats a Grècia. Deien: us imagineu el Sant Jordi ple de gom a gom per l'acollida als refugiats? Un homenatge al voluntariat, a gent jove i gent gran, a dones i homes, que s'estan deixant la pell amb aquest tema. La ciutadania ha tornat a demostrar que va molt i molt endavant de les nostres autoritats. Per això crec, sincerament, que en un concert com aquest no hi hauria d'haver una llotja reservada per a autoritats. L'única autoritat la té la gent. Penseu, autoritats, que el que esteu aplaudint des de la llotja també neix de la vostra incapacitat política per resoldre aquest tema. Sabem que alguns de vosaltres lluiteu i lluiteu per aconseguir que això no sigui així. Però altres us refugieu i dieu que és un problema de competències. **Jo crec que no és un problema només de competències, sinó un problema d'incompetències.**

Cinc mil persones van morir al Mediterrani l'any passat. Seria com que moríssim totes les persones que cabem a la platea del Sant Jordi aquesta nit. Algunes víctimes són víctimes de la inacció dels estats i de l'acció maliciosa d'alguns estats. Aquest 2017, l'Agència Europea per a l'Asil té un pressupost de 69 milions d'euros, mentre que el pressupost de Frontex, la policia del mar, és de 281 milions. **Quatre vegades més pressupost per vigilar les fronteres que per ajudar les persones?** No cal fer-se moltes més preguntes.

El racisme no té fronteres ni banderes: el trobem tant en les 'concertines' de les tanques de Ceuta i Melilla com quan mirem de reüll un 'manter' a la Rambla de Barcelona. Racisme a aixecar murs a la frontera de Mèxic igual que ho és votar a favor de la reforma de la Llei d'estrangeria al Congrés dels Diputats. Racisme és disparar boles de goma a immigrants mig ofegats en una platja igual que ho és que cinc policies apallissin un romanès en una comissaria i acabin indultats.

Ens agrada pensar que Catalunya és una terra integradora, i avui esteu donant un exemple. D'experiència no ens en falta. No fa moltes dècades van arribar milers d'andalusos, d'extremenys, de castellans, de gallecs, que venien a treballar i a donar als seus fills les oportunitats que ells no van tenir. Van ajudar al progrés de tots i no tinc clar que ells ho tinguessin gaire fàcil. Van acabar vivint en enormes blocs de pisos minúsculs construïts sense gaires miraments en solars sense urbanitzar als afores de les ciutats. Juntament amb molts catalans, van lluitar per cada plaça, per cada ambulatori, per cada escola pública que van aconseguir per al seu barri. Precisament són aquestes

persones de barris obrers que potser no s'han pogut pagar l'entrada per entrar en aquest concert les que avui conviuen directament amb les persones vingudes d'altres llocs del món, viuen als mateixos blocs i als mateixos replans i als mateixos barris, i són sobretot aquestes classes populars les que lluiten contra un eslògan pervers i cruel: un eslògan brut i fastigós que diu 'primer els de casa'.

La solidaritat tampoc té fronteres ni banderes. Hem vist americans manifestant-se als seus aeroports contra la política racista de Donald Trump, alemanys aplaudint en una estació de tren on arribaven refugiats, valencians preparant un vaixell per salvar persones al mar, o els que us heu apuntat per acollir refugiats a casa vostra. Aquesta lluita no la farem sols. **Hem de superar les fronteres de les nacions per articular una unió de pobles que vulguin acollir.**

La diversitat i el mestissatge són valors que sempre sumen. La barreja ens fa millors.

Jordi Évole és periodista i director del programa 'Salvados'.